

Marek Dyjak, Nad wyraz

Dałem ci wszystko co mogłem
i może więcej niż chciałem
ja się w oddaniu zatracam
dlatego wolność wybrałem
tu wszystko będzie jak było
nikt z tego nie zrobi miazgi
nikt nie odkupi nie sprzeda
wpadnij jak chcesz po drobiazgi

dziś marzę o zapomnieniu
może to mnie znów urodzi
czemu kobieta pięknieje
nad wyraz
kiedy odchodzi

myślę że sobie beze mnie
gdzieś nawet lepiej poradzisz
tu ściany to ściana płaczu
a cisza w kuchni to kadisz
wstajemy do pożegnania
jak w uroczystym szpalerze
stół, porcelana kuchenna
szaf pustych nieme pacierze

dziś marzę o zapomnieniu
może to mnie znów urodzi
czemu kobieta pięknieje
nad wyraz
kiedy odchodzi

dziś marzę o zapomnieniu
może to mnie znów urodzi
czemu kobieta pięknieje
nad wyraz
kiedy odchodzi

za te rozmowy po nocach
za nasze ciała splecione
nie bardzo umiem dziękować
za tyle lat w dobrą stronę